

Mijn hobby: Mantrails

Mantrailing, heb je hier ooit van gehoord? Yvonne Heddema vertelt je in dit artikel alles over haar grote hobby die zij samen met haar honden beoefent.

Yvonne Heddema
contact: y.heddema@umcg.nl

Ik ben Yvonne Heddema en ik werk bij het UMCG als fokcoördinator/dierverzorger. Ik heb twee vierbenige kindjes: Layka, een Working Kelpie van tien en Sherlock, een Jack Russel van bijna twee jaar. Mijn grote hobby is met mijn honden bezig zijn, zowel bij een hondenschool als erbuiten. Ik heb ongeveer 17 jaar geleden mijn eerst hond Bliksem (Jack Russel) aangeschaft, om naast mijn werk meer buiten te zijn en meer beweging te hebben.

Na de puppycursus vond ik het zo leuk om met Bliksem bezig te zijn, dat we niet meer waren weg te slaan bij de hondenschool. Toen hij zeven jaar was, besloot ik om een nieuwe pup erbij te nemen. Mijn keuze viel toen op een Working Kelpie, ik kreeg Layka in januari 2012. Dit is een ras dat in Australië gebruikt wordt om de koeien en schapen van het land te halen, de fokker waar ze vandaan kwam is een schaapherder. Bij hen hebben Layka en ik les gehad in schapen drijven toen ze nog een pup was. We deden dit naast de puppycursus op de hondenschool, maar Layka bleek vanwege haar hoge prikkelgevoeligheid niet geschikt te zijn voor de hondenschool. Door haar gevoeligheid ging het schapen drijven ook niet meer en zocht ik naar iets anders om met haar bezig te zijn, aangezien ze wel een werkhond is.

Ik ben toen met het mantrails in contact gekomen en heb in Frankrijk een paar lessen gevolgd. We kregen daar zo les dat je het thuis gemakkelijk zelf voort kon zetten. In de eerst jaren waren we nog niet zo actief met mantrails, maar na een aantal jaren wilde ik toch iets meer. Ik heb nu twee keer in de maand les en heb al meerdere mantrail seminars gevolgd. Er komen dan instructeurs uit het buitenland, o.a. Andreas Ebert (Mantrailing-International uit Duitsland) en Karin Lee (British Mantrailing Academy).

Wat is mantrails nu precies? Je leert je hond om één specifieke geur van één persoon te laten volgen. Als mens verlies je continu een specifieke persoonlijke geur, o.a. huidschilfers waar bacteriën op inwerken. Dit vormt een zogenaamd geurspoor. Je moet het zien als dat je in een 'wolkje' loopt, dit wolkje valt naar beneden op de grond. Het wordt door de wind andere richtingen op geblazen, een auto die langskomt neemt wat van de geur mee of iemand loopt door jouw achtergebleven wolkje heen en laat ook wat van zijn wolkje achter. Iedereen heeft een ander 'kleur' wolkje en je hond moet dus de juiste 'kleur' volgen. Al deze dingen kunnen ervoor zorgen dat je hond niet precies op het spoor loopt waar de persoon gelopen heeft.

Om een specifiek geurspoor te kunnen volgen moet je je hond natuurlijk eerst een voorbeeld van die geur laten ruiken; dit doe je met een geurvoorwerp. Een geurvoorwerp is een voorwerp dat de geur bevat van de persoon die je moet zoeken. Dit kan van alles zijn, bijvoorbeeld een zakdoek, een auto waar de persoon in heeft gezeten, een fiets of een tandenborstel. Eigenlijk alle materialen waar de geur van de persoon aan zit.

Mantrails is een teamsport, je hond gaat er namelijk van uit dat jij hetzelfde ruikt als hij. Het is dus belangrijk dat je je hond leert 'lezen', je moet leren aan de houding van je hond te zien of hij wel of niet op het juiste spoor is. Elk ras/kruising is geschikt om mee te gaan mantrails, alhoewel sommige rassen anatomisch gezien beter in staat zijn om geur te verwerken, bijvoorbeeld een bloedhond met zijn lange neus en lange oren versus een Franse bulldog met korte opstaande oren en een hele korte neus. Voor het mantrails zelf heb je niet veel nodig, een goed zittend tuig en een lijn van ongeveer vijf tot tien meter. Je gebruikt een tuig, omdat de hond mag trekken. Met een halsband is dit niet fijn voor je hond omdat anders de luchtpijp dichtgedrukt wordt. De lengte van de lijn is afhankelijk van wat verschillende hondenscholen/seminars aanbevelen. Zelf werk ik met een tien-meterlijn en dat bevalt mij goed. Kies verder een beloning voor de hond waar hij helemaal gek op is. Dit kan eten zijn of een speeltje waar hij dol op is en dat hij dan ook alleen maar krijgt als het slachtoffer is gevonden. Dit om je hond zoveel mogelijk te motiveren. Tijdens het trailen is het ook handig dat je water meeneemt, zodat hij gelijk kan drinken als hij het slachtoffer heeft gevonden. Bij een lange trail of als het warm is, kun je de hond ook tussendoor laten drinken. Layka heeft een hele grote werkdrijf en ze vindt het heerlijk om te mantrails, ze wordt al helemaal hyper als ik de spullen bij elkaar pak want dan weet ze dat ze weer aan het werk mag. Ze is een heel gevoelige hond, die van veel dingen schrikt en veel dingen eng vindt, maar als ze aan het werk is, verandert ze helemaal en doet ze alles wat van haar verwacht wordt. Het is zo mooi om te zien, dat ze hier zoveel zelfvertrouwen van krijgt.

In mei 2019 is Bliksem overleden en ik ben later dat jaar op zoek gegaan naar een nieuwe Jack Russel-pup. In maart van 2020 heb ik Sherlock Holmes bij de fokker opgehaald. Ik heb zijn naam zo gelaten, in de hoop dat hij zijn naam eer aan doet. Door de Covid-pandemie heeft het langer geduurd voor hij zijn eerste mantrail-les kreeg, maar de start is er en het ziet er goed uit! Eind oktober 2021 gaat Sherlock naar zijn eerste seminar van Andreas Ebert (Mantrailing-International uit Duitsland) en hopelijk laten we daar samen mooie dingen zien!

Ook interesse? Op o.a. deze sites kun je meer informatie vinden over mantrails:

Ook een dierhobby? Vertel er ons over in Biotechniek.

Stuur je verhaal naar Elske Vastbinder (redacteur Biotechniek): elske.vastbinder@hvhl.nl